

1 / 2009 ROČNÍK XXXIII

REUNION

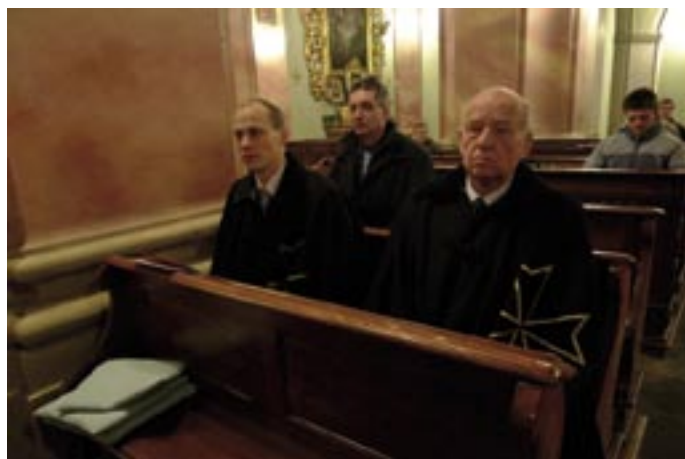


ČASOPIS VOJENSKÉHO A ŠPITÁLNÍHO ŘÁDU SV. LAZARA JERUZALÉMSKÉHO – BOHEMIA



SVATÝ BASIL VELIKÝ

INSTALACE PRAPORU PRAŽSKÉ KOMENDY



Nové cesty

Přátelé, pomalu bude za námi masopustní čas, který nám umožňuje v průběhu plesů a masek utéct z reality běžného života a pod maskou najít alternativu alespoň na pár hodin: stát se princeznou, kouzelníkem nebo nevíme čím...?

Zažít to, co se v nás skrývá, o čem sníme, po čem toužíme. Člověk i takovýmto způsobem hledá nové cesty. Je to zvláštní, ale i postní období, které budeme za krátko naplno prožívat, ukazuje směr: najít alternativy, nové cesty, osvojit si je, abychom po nich kráčeli následující období svého života. Samozřejmě vůbec tu nejde o atrakci na několik hodin, z které se „svlečeme“. Období půstu nás zve k vážné práci na sobě: Obrátte se! Čiňte pokání! Ano, chápu, některá usměrnění Bible zní, podle mnohých, nerealisticky, přímo bláznivě. Jenom když

přijmeme takovou výzvu, která se v těchto dnech bude slyšet víc než jindy: „Kdo chce jít za mnou zapři sám sebe, a vezmi svůj kříž...“ (Lk. 9, 23) Právem se ptáme: To má vést ke štěstí? K životu? Nejsou to spíš slova, která z nás ukrajují a tlačí nás k zemi?

Ale podívejte se, často se setkáváme se skutečností, že to, jak cítíme a jak prožíváme jednotlivé skutečnosti, jaký máme na ně názor, že je to – podle nás – jediná možnost jak věci řešit a pokládáme to za obecně platné. Když to my takto cítíme a vidíme, pokládáme to za obecně platné pro všechny. Jistě si také uvědomujeme, že naše mínění nemusí být samozřejmě jediná správná cesta jak věci řešit, a kromě toho i kdyby byla, nemusí být způsob její prezentace pro všechny přijatelný. Uznáváme tedy, že to zatěžuje naše společné vztahy – v rodině, v církvi, na pracovištích, pokud nedovolujeme prosadit i jiný názor a lpíme jen na svém. Proto nás Ježíš zve k hodnotě záporu, jakéhosi druhu „násilí“ na sobě, který se může projevit i v této formě mezilidských vztahů. Může to být např. osvobozující v rodině, když jsou rodiče trpěliví a moudří a důvěřují svým dětem, anebo na pracovištích, v jakémkoli společenství, když dovedeme přijmout i názor jiného, případně si dovedeme nejasnost přiměřeně vysvětlit. I to znamená jít jinou cestou, která nemusí být vždy shodná s našimi představami, které jsme považovali za jediné správné. I v církvi se nám někdy stává, že rychle pověsíme tabulku s nápisem „kacíř“ někomu, kdo má jiné názory a smýšlení. Je tady zapotřebí skutečně dost moudrosti a trpělivosti pochopit i jiné pocity, i jiné zážitky, jiné pohledy jako alternativu na výzvu. Ano, to může naše vztahy obnovit a uzdravit. Při tom nás to ale v rámci tolerance nemůže vést k tomu, abychom schvalovali zlo. Tento krok od nás žádá Ježíš: „...vezmi svůj kříž“ (porov. Mk. 8, 34) – máme vše „překřížit“, dělat křesťanské naše vztahy. Takhle nás Ježíš volá z naší jistoty do svobody a lásky. On šel i touto cestou – otevřenou pro druhé. Jmenuje se radostné poselství, ne jako poučky připravené pro zapamatování, které si můžu zapsat, ale jako uzdravující odpověď připravená pro konkrétní život a utrpení. „Přijal alternativu od Otce bez toho, že by tím ztratil svou svobodu, a nakonec věděl říci: Ne má, ale tvá vůle ať se stane“ – připomíná Pater Hans Brunner, SVD.

Kdo takto věří, už udělal první krůček a překročil hranici, do které byl uzavřen jeho svět. Vstoupil do krajiny Boha. Odtud je možno vidět vše v novém světle.

Dietrich Bonhoeffer radí: „Věříš – tak udělej nový krok!“ S ním opustíme sféru lidské bezmocnosti a vstoupíme do sféry Boží všemohoucnosti. Takováto víra najednou mění naši situaci, protože mění nás. Jeho následovat, je to snad vyšinití? Ano, to převyšuje všechny míry světa, ale to otevírá život a dává mu možnost jít novými cestami, ještě víc, dává mu rozlet.

P. Pavel Porochmavec, ChLJ



Drazí spolubratři a spolusestry,

Jak jistě všichni víte, Řád svatého Lazara Jeruzalémského je v plné práci na přípravách Velké generální kapituly, která se uskuteční v portugalské Évoře 28. – 30. května t. r. Tato významná událost v našem řádu je mezinárodním setkáním všech spolubratři a spolusester z celého světa. Letošní kapitula je symbolická tím, že se bude konat v domově našeho velmistra. Skvělá kulisa tohoto středověkého portugalského města perfektně sedí k rodinnému duchu, na který jsme zvyklí.



Velká generální kapitula je také jedinečnou příležitostí pro členy Českého velkopřevorství ke sdílení a vstřebání našeho křesťanského ducha ve společenství myšlenek. Tato událost se organizuje každé tři roky spíš pro členy než řádové funkcionáře. Tak jako v Praze v roce 2006, náš velmistr volá po co největší účasti členů, aby se shromáždili kolem něj a jeho vize budoucnosti.

Váš velkopřevor, který je zároveň předsedou řádové vlády, bude mít tu čest přivítat vás v Évoře a těšit se, že povede silnou českou delegaci.

Více než kdy předtím, letošní téma je „společenství“.

Stále s láskou vzpomínám na oslavu dne svatého Lazara v kapli svatého Václava v prosinci. Zřídka mají čeští křesťané příležitost oslavit takový den v této posvátné síni v přítomnosti svatého patrona našeho národa. Zpívat hymnus na oslavu svatého Václava v tomto kontextu je něco, co nikdy nezapomenu. Sdílím tuto vzpomínku se skoro stem osob, tehdy přítomných.

Koneckonců toto je duch, který my zde v Čechách ponese s sebou do Évory. Zvu všechny, aby se ke mně připojili v Évoře k účasti na Velké generální kapitule roku 2009.

Atavis et armis

*Jan hrabě Dobrzenský z Dobrzenicz
velkopřevor a předseda řádové vlády*

Vážené spoustry a spolubratři,

ani nástup ekonomické krize a tuhé mrazy neohrozily činnost našeho velkopřevorství. Stále ještě padá sníh a pociťujeme citelný mráz. Ale zároveň jsme svědky probouzející se jarní aktivity našich členů a komend. Členové Pražské komendy se sešli na hezké rodinné slavnosti, během níž umístili svůj prapor ve svém domovském kostele Nejsvětější Trojice. Není posvátné půdy blíž původnímu kostelu Sv. Lazara při hradbách Nového města! Sluší se při této příležitosti poděkovat otci Kornelu Balážovi, kaplanu Pražské komendy za to, že poskytuje našim pražským členům toto zázemí – vždyť před každým jour fixem je možno zúčastnit se mše sv. a tak jít na přátelské setkání také duchovně očištěn a posílen. Spolubratři ze Severočeské delagace se odvážně rozhodli jet do Hejnic. Je únor, sníh padá a tak bude toto setkání nejen zážitkem duchovním, ale také prověrkou sportovní přípravy a ducha našich severočeských spolubratři. Ani nevím, proč si při psaní článku dnes pobrukuji slova známé písně o tom, že „když se chlapi u nás poperou...“ (čemuž se, věřím, účastníci duchovního cvičení vyhnou) až po závěrečné věty „v zimě tam dlouhý noci jsou a tuhej mrááááz“.



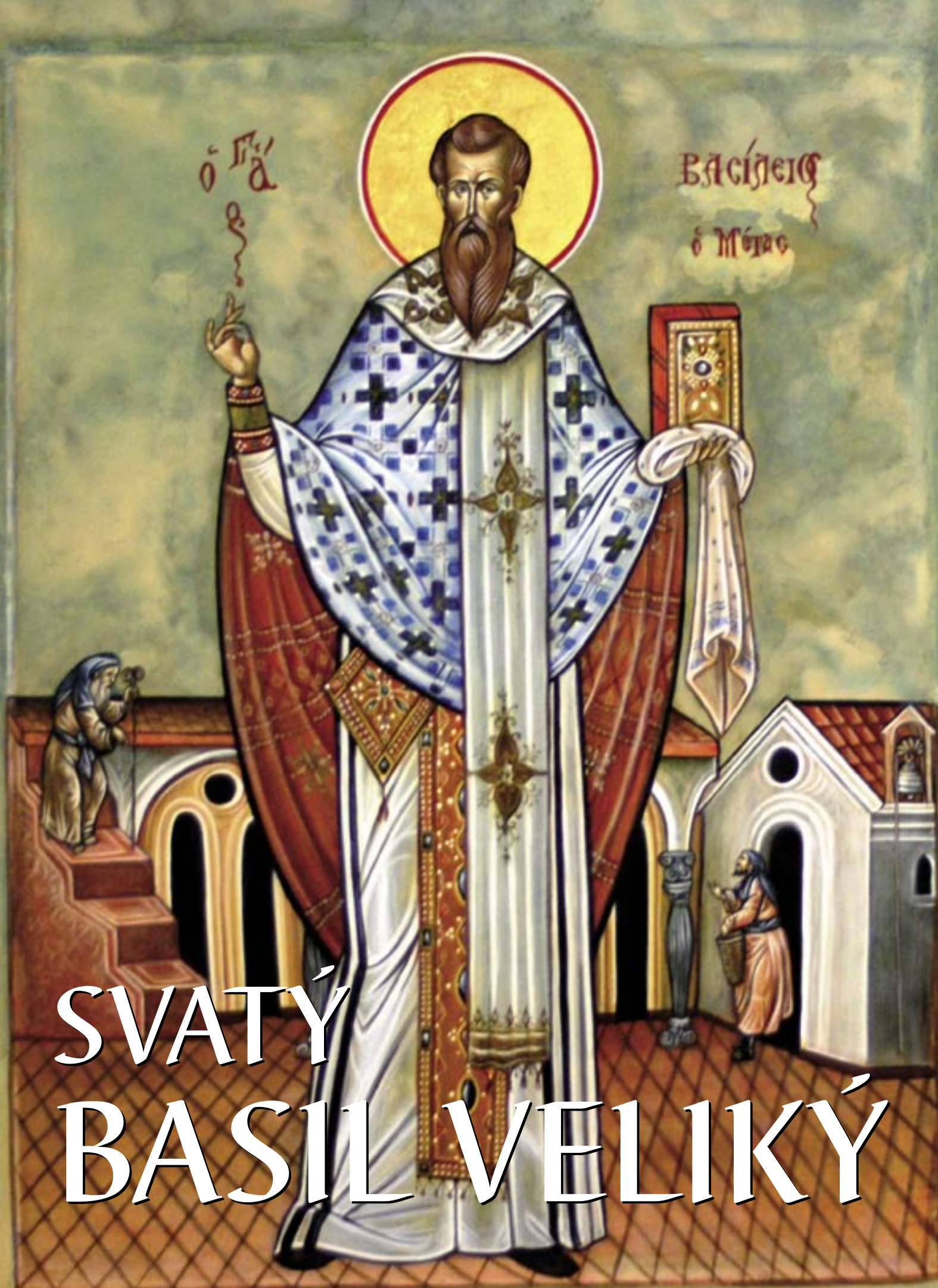
Přípravy na účast našich členů v Évoře mají samozřejmě jiný rozměr. Nejen proto, že na přelomu května a června bude v Portugalsku snad příznivější počasí. V současné době se zúčastníme snad v počtu devíti členů, možná se připojí ještě někdo další. Toto setkání považujeme za velmi důležité – vždyť se jedná o další setkání, na kterém můžeme společně s našimi zahraničními spolubratry probírat a plánovat další strategie vedoucí k rozvoji našeho Řádu a všech potřebných aktivit. Žádné velké formality, ale bratrské setkání starých známých – to je cílem Velké generální kapituly, na niž se všichni těšíme.

Za zmínku stojí ustavení Ekonomické skupiny – poradního orgánu Velké rady, která se na svém jednání zabývala možnostmi, jak naplňovat bezedný řádový měšec. Chceme do budoucna výrazněji podporovat naše charitativní projekty a na to si potřebujeme účinně vydělávat. Zapojení do této skupiny je samozřejmě možné a vítané, takže kdo z vás má nápady a chuť, přihlaste se! Zároveň ustavení této skupiny, složené zejména z lidí, pohybujících se v businessu, je výzvou k aktivní činnosti našich dalších dvou pracovních skupin. Jedná se o Duchovní radu a Heraldicko-genealogickou skupinu a dovolu, abych i zde vyzval všechny naše členy, kteří se do jejich činnosti chtějí zapojit, aby zůstávali v kontaktu s jejich představiteli, tedy P. Aloisem Porochnavcem, resp. cfr. Janem Županičem. Jim pak slibuji, že se během jarních měsíců začneme ve Velké radě ptát, jaké jsou plány a výstupy z činnosti těchto skupin...

Zima končí, probouzejme se ze zimního spánku!

Těším se na další spolupráci s vámi všemi,

*Ondřej F. Vanke
bailli ČVP*



Dnes si chceme připomenout jednoho z velkých církevních Otců, jednoho z patronů našeho řádu, svatého Basila, kterého byzantské liturgické texty označují za „hvězdu Církve“. Byl to velký biskup IV. století, na kterého hledí s obdivem jak východní, tak i západní Církev, a to pro svatost jeho života, vznešenost jeho nauky a pro harmonickou syntézu spekulativních i praktických vloh. Narodil se kolem roku 330 v rodině světců, ve „skutečně domácí církvi“, která žila v atmosféře hluboké víry. Absolvoval své studium u nejlepších učitelů v Aténách a v Konstantinopoli. Nespokojen se svými pozemskými úspěchy a s vědomím, že promrhal mnoho času v marnostech, sám vyznává: „Jednoho dne jako bych se probudil z hlubokého snu, obrátil jsem se k obdivuhodnému světlu pravdy evangelia... a plakal jsem nad ubohostí života“ (srov. Ep 223: PG 32, 384a). Přitahován Kristem patřil jen na něho a naslouchal jen jemu (srov. *Moralia*, 80, 1: PG 31, 860bc). S rozhodností se věnoval poustevnickému životu a modlitbě v rozjímání Písma svatého a spisů církevních Otců a skutkům lásky (srov. Epp 2. a 22) a následoval tak příklad sestry svaté Macriny, která žila v poustevnické askezi. Pak byl vysvěcen na kněze a konečně roku 370 na biskupa v Caesareji v Kapadocii, nynějším Turecku.

Kázáním a spisy rozvíjel intenzivní pastorační, teologickou a literární aktivitu. Se zdravou vyrovnaností dokázal spojovat službu duším s modlitbou a s rozjímáním v samotě. Na základě svých pastoračních zkušeností podporoval zakládání mnoha „bratrstev“ neboli společenství křesťanů zasvěcených Bohu, která často navštěvoval (srov. Řehoř Naziánský: Oratio 43, 29 in laudem Basili: PG 36, 536b). Slovem i spisy, z nichž mnohé se nám zachovaly (srov. *Regulae brevius tractatae*, Proemio: PG 31, 1080ab), je povzbuzoval, aby žili a činili pokroky v dokonalosti. Z jeho děl čerpali také četní zákonodárci antického mnišství, mezi nimi Benedikt, který pokládal Basila za svého učitele (srov. *Regula* 73, 5). Basil opravdu vytvořil velmi zvláštní mnišství: nikoliv uzavřené pro místní církevní společenství, ale pro ně otevřené. Jeho mniši tvořili součást místní církve, byli jejím oživujícím jádrem, předcházeli ostatní věřící v následování Krista nejen ve víře, ale ukazovali pevně sepětí s ním – lásku k němu – především v dílech lásky. Tito mniši, kteří měli školy a nemocnice, stáli ve službách chudých a ukazovali křesťanský život v jeho plnosti. Služebník Boží Jan Pavel II., když mluvil o mnišství, napsal: „Mnozí mají za to, že tato hlavní struktura církevního života, jakou je mnišství, stavěla po všechna staletí na svatém Basilovi; nebo že alespoň byla vymezena ve své nejvlastnější povaze jeho rozhodujícím podílem“ (*Lettera Apostolica Patres Ecclesiae* 2).

Jako biskup a pastýř své rozlehlé diecéze zabýval se Basil soustavně obtížnými hmotnými podmínkami, ve kterých věřící žili; rozhodně káral zlo; zasazoval se za chudé a bezdomovce; intervenoval často také na vládních místech, aby ulehčil utrpení populace, především v období kalamit; bděl nad svobodou Církve, stavěl se proti mocným v obraně práva na vyznání víry (srov. Řehoř Naziánský, Oratio 43, 48–51 in laudem Basili: PG 36, 557c–561c). O Bohu, který je láska, vydával Basil platné svědectví budováním různých hospiců pro potřebné (srov. *Basilio*, Ep. 94: PG 32, 488bc), takřka město milosrdenství, které po něm dostalo jméno Basiliade (srov. *Sozomeno*, *Historia Eccl.* 6. 34: PG 67, 1397a). Stojí u kolébky moderních nemocničních institucí pro pobyt a péči o nemocné.

S vědomím, že „liturgie je vrchol, ke kterému směřuje činnost Církve, a současně je pramenem, ze kterého tryskají všechny ctnosti“ (*Sacrosanctum Concilium* 10), Basil při vši zaneprázdněnosti na poli lásky a předávání víry byl také zasvěceným „liturgickým reformátorem“ (srov. Řehoř Naziánský Oratio 43, 34, in laudem Basili: PG 36, 641c). Zanechal nám totiž velkou eucharistickou modlitbu (či anaforu), která je nazvána po něm, a dala základní uspořádání modlitbě a psalmodii: z jeho podnětu lid poznal a oblíbil si žalmy a zvykl si na jejich modlitbu i v noci (srov. Basil,

DŮSTOJNÝ ŽIVOT VE STÁŘÍ

Změny v péči o seniory a nabídka nových sociálních služeb

Bc. Alan Maria Uhura, SBLJ

Nový „revoluční“ zákon č. 108/2006 Sb. *O sociálních službách*, spolu s prováděcí vyhláškou č. 505/2006 Sb., které začaly platit od 1. 1. 2007, přinesly nové možnosti ve službách v péči pro potřebné.

Zaměřím se na služby poskytované seniorům. Sociální služby zahrnují sociální poradenství, služby sociální péče a sociální prevence. Celková reforma přináší zásadní změnu, která doposud nebyla oficiálně v sociálních službách nabízena a respektována. Je to individuální přístup, služby a péče šité na míru konkrétní osobě. Smyslem služeb není z člověka udělat závislého a nemohoucího jedince, ale naopak, podpořit ho v rozvoji jeho i třeba zbytkových schopností, prodloužit mu samostatnost, nebo minimalizovat deficit sebezpěče. Prostě a jasně, umožnit mu důstojný a lidský život. Rozlišujeme pobytové (rezidenční), ambulantní a terénní služby. Zákon nově zřizuje dvacet druhů zařízení sociálních služeb.

Každá sociální služba má povinnost poskytovat bezplatně základní sociální poradenství. Je to bezvadná věc. Již by se nemělo stát, že zájemce – např. senior hledající pomoc sobě nebo blízké osobě – bude neomaleně nebo s neochotou odmítnut, nebo odkázán jinam. Sociální pracovník musí podat takové informace, aby byly srozumitelné žadateli a případně s doporučením na nejbližší službu vyhovující jeho požadavku v daném okolí.

Pro seniory jsou vhodné a doporučované např. tyto služby sociální péče:

OSOBNÍ ASISTENCE

Terénní služba, která umožňuje pobyt seniora v přirozeném domácím prostředí, které sám nejlépe zná. Osobní asistence mu vypomáhá v péči o sebe sama, hygienu, stravu, domácnost, podporuje sociální aktivizaci a vazby včetně uplatňování práv a osobních zájmů. Službu hlavně poskytují neziskové organizace. Ty jsou zcela závislé na sponzorech, dotacích obcí,

kraje nebo Ministerstva práce a sociálních věcí. Senior si za službu platí. Skutečné náklady by ale většinou nezaplatil.

PEČOVATELSKÁ SLUŽBA

Terénní nebo ambulantní služba. Je nejrozšířenější a nejnámější službou pro seniory. Opět umožňuje setrvání v domácím prostředí a nabízí krom zajištění stravy také pomoc při osobní hygieně, péči o sebe sama, chod domácnosti i sociální kontakt s okolím. Služby hlavně poskytují obce nebo města. Jsou závislé opět na příspěvcích na provoz od zřizovatele, města, obce, kraje nebo MPSV. Pečovatelská služba také v minulosti vlastnila domy s pečovatelskou službou. Ty byly postaveny na náklady státu a daná samospráva byla vázána jejich provozem. Dnes je trend předávat objekty neziskovým organizacím nebo městům včetně závazku jejich provozu. Města nezvládají provozní náklady této služby. Na této službě se nedá finančně profitovat. Senior si platí pobyt na smlouvané služby podle ceníku. Na Frýdlantsku zcela selhala terénní služba z finančních důvodů. Samospráva měst a obcí má jiné priority.

TÍSŇOVÁ PÉČE

Terénní služba poskytovaná 24 hodin přes hlasovou nebo elektronickou komunikaci např. seniorům, kteří mají vážné zdravotní potíže, nebo tam, kde může dojít k ohrožení života. Opět se služby poskytují seniorům v domácím prostředí. Součástí služeb je krom pomoci v krizi také sociální poradenství, terapeutické aktivity, sociální kontakt a ochrana práv a zájmů seniora. Jistě nejnámější službou je organizace *Život 90*, která poskytuje seniorům tísňové zařízení a signalizaci při ohrožení života, pádu, aj. Senior si platí za službu, ta opět nepokrývá skutečné náklady jejího provozu. Bez dotací není provozuschopná.

(pokračování příště)

In Psalmum 1, 1–2: PG 29, 212a–213c). A tak vidíme, jak liturgie, adorace, modlitba kráčeji spolu s láskou a vzájemně se podmiňují. S horlivostí a odvahou se uměl Basil opřít proti bludařům, kteří popírali, že Ježíš Kristus byl Bůh jako Otec (srov. Basil, Ep 9, 3: PG 32, 272a: PG 32, 392b–396a; Adv. Eumonium 1, 20: PG 29, 556c). Podobně proti těm, kteří nepřijímali božství Ducha Svatého, hájil, že Duch Svatý je Bůh, „a má být přičten k Otci a Synu a spolu s nimi oslavován“ (srov. De Spiritu Sancto: SC 17bis, 348). Proto je Basil jedním z velkých Otců, kteří formulovali nauku o Trojici: jediný Bůh, právě proto, že je Láska, je Bůh ve třech osobách, které tvoří nejhlubší jednotu, jaká existuje, jednotu božskou.

Ve své lásce ke Kristu a k evangeliu usiloval velký Kapadočan také překonat vnitřní rozdělení Církve (srov. Epp. 70 a 243), a snažil se, aby se všichni obrátili ke Kristu a jeho Slovu (srov. De iudicio 4: PG 31, 660b–661a), sjednocující síle, kterou všichni věřící musí poslouchat (srov. tamt. 1–3: PG 31, 653a–656c).

Konečně Basil se zcela strávil ve věrné službě Církvi v mnohoznačných výkonech biskupské služby. Podle programu, který sám sestavil, se stal „apoštolem a služebníkem Krista, správcem Božích tajemství, pastýřem Kristových ovcí, milosrdným lékařem, otcem živitelem, Božím spolupracovníkem, Božím rolníkem, stavitelem Božího chrámu“ (srov. Moralia 80, 11–20: PG 31, 864b–868b).

A to je program, který svatý biskup svěřuje hlasatelům Slova – včera jako dnes –, program, který sám velkodušně usiloval uvést do praxe. V roce 379 ani ne padesátiletý, vyčerpaný námahou a askezí, vrátil se Basil k Bohu „v naději na věčný život skrze Krista našeho Pána“ (De Baptismo 1, 2, 9). Byl to člověk, který žil opravdu s pohledem upřeným na Krista, člověk blízké lásky. Plný naděje a radosti z víry ukazuje nám Basil, jak máme být skutečnými křesťany.

*Katecheze Benedikta XVI. při generální audienci 4. července 2007
převzato z Bollettino Vaticano 4. 7. 2007*



ILUSTRACE: PUBLIC DOMAIN ARCHIVES

Novinky z Litoměřické diecéze

Nově jmenovaný biskup litoměřický, J. E. Jan Baxant poděkoval členům ČVP za gratulace a podporu. Velkopřevorství rovněž gratulovalo nově jmenovanému generálnímu vikáři Mons. Stanislavu Příbylovi, CSsR, který dosud působil na Svaté Hoře u Příbrami. Litoměřická kurie byla ujistěna silnou podporou Severočeské delegace a celého Českého velkopřevorství.

-red



Za dámou Věrou Šigutovou

Dlouholetá členka Českého velkopřevorství Řádu sv. Lazara Jeruzalémského spolusestra Věra Šigutová zesnula po dlouhé a těžké nemoci v sobotu 21. února 2009 v pražském hospici. Dáma Věra Šigutová se narodila v r. 1926. Ve zralém věku se seznámila se společenstvím rytířů Sv. Lazara Jeruzalémského a její zájem o dobročinnost a pomoc vyústil v přizvání k účasti na Řádovém díle. Členkou ČVP se stala v roce 1995, kdy byla přijata v kostele sv. Františka z Assisi. Postupně dosáhla hodnosti řádové dámy a stala se nositelkou českého i mezinárodního záslužného kříže. Aktivně finančně podporovala projekty Českého velkopřevorství, zejména aktivity sester boromejek v Nemocnici Pod Petřínem. Významně podpořila sochařské práce při znovuobnovování Mariánského sloupu.

Pohřební obřad se konal v pátek 27. února 2009. Odchodem dámy Věry Šigutové utrpěla významnou ztrátu nejen Pražská komenda, ale celé České velkopřevorství, jehož byla dáma Věra vždy věrnou členkou.

-red



chev. Miroslav K. Řehoř: 85

V těchto dnech oslavil 85. narozeniny náš spolupratr ing. arch. Miroslav K. Řehoř, KLJ, MMLJ. Jubilant patří mezi „nejdéle sloužící“ členy řádu a společně se svým bratrem Jiřím, dr. Jiřím Suchánkem a Miroslavem Černým udržoval v ilegalitě kontinuitu ČVP na území tehdejšího Československa v dobách totalitní komunistické diktatury. Vyprošujeme jubilantovi Boží požehnání, mnoho zdraví a pohody do dalších let.

-red



FOTO: DANIEL VOJTIŠEK

Svatořečení bl. Damiana de Veuster

P. Damian de Veuster, „Apoštol malomocných“ původem z Belgie (1840–1889), bude 11. října 2009 papežem Benediktem XVI. ve Vatikánu svatořečen. Oznámila to v sobotu 21. 2. konzistoř apoštolského stolce. Během roku bude svatořečeno celkem deset blahoslavených mužů a žen. První termín svatořečení je stanoven na 26. dubna. Shromáždění kardinálů sdělilo, že papežským dekretem bude v příštích měsících tohoto roku prohlášeno za svaté deset blahoslavených. Mezi těmi, kdo dosáhnou na nejvyšší stupeň oltáře, je také de Veuster. Tento belgický kněz zemřel po obětavém působení mezi nakaženými na ostrově Molokai na Havaji. Papež Jan Pavel II. jej prohlásil za blahoslaveného během své návštěvy Belgie v roce 1995. Pater Damian byl 1. prosince 2005 zvolen veřejným hlasováním ve Flandrech za největšího Belgičana všech dob. Řeholní společenství otce Damiana, Kongregace Nejsvětějšího srdce, vidí ve svatořečení potvrzení pozoruhodnosti působení a života svého spolubratra. Také německé Lepra a Tuberkuloehilfe přivítali tuto zprávu z Vatikánu. Řada webových stránek v Německu informuje o svatořečení. Společně s Damianem de Veuster prohlásí papež 11. října za svaté ještě čtyři další blahoslavené. Dalších pět blahoslavených bude svatořečeno 26. dubna.

-lge



Severočeská delegace v Hejnicích

Severočeská delegace již v závěru loňského roku plánovala opět duchovní i pracovní setkání ve svém duchovním centru v Hejnicích. Původně se měla účastnit i řada členů z pražské komendy i někteří pozvaní hosté, potenciální postulanti. Ale v důsledku komplikací se změnou termínu se mohl účastnit z mimoseveročeských členů setkání jen bailli našeho řádu, chev. Ondřej Vanke. I jeho účast byla ale ohrožena sněhovou kalamitou, která postihla Severní Čechy a vyvolala krizový stav na cestě do Hejnic. Leč ochrana našich svatých patronů nás přes všechny komplikace šťastně dovedla v sobotu 21. února A.D. 2009 do Hejnic, kde v rekonstruované budově bývalého františkánského kláštera spojeného s významnou poutní bazilikou Navštívení P. Marie je Mezinárodní centrum duchovní obnovy. Uvádím toto pro nové členy a čtenáře Reunionu, aby se dokázali orientovat. Většinu jsou Hejnice už známy jako místo Generální kapituly v roce 2007. Ti ovšem znají Hejnice v krásném podzimním slunečném počasí. Aby poznali letošní atmosféru, přikládáme i několik fotografií exteriérů. Průčelí baziliky bylo zásluhou sponzora, kterého získal P. Miloš Raban, opraveno, socha Madony v průčelí dostala původní barvy a nové jsou bány kostela. Pracovní jednání probíhalo v klubovně, kde bailli, řídící jednání, graficky zobrazil základní úkoly Řádu, úspěchy i dosavadní neúspěchy při jejich naplňování a především úkoly stojící před Severočeskou delegací v regionálních podmínkách. Z živé diskuse, kde se také řešily úkoly pro duchovní radu, připomenuli oba duchovní úkol konstituovat v nových podmínkách tradiční návaznost Řádu na Církev. Toto bylo podle dostupných materiálů velmi dobře vyřešeno při opětovném uvedení Řádu do Čech v roce 1937. Je nyní na příslušných činovnících, aby byla opět oficiálně deklarovaná. Bailli považoval tento úkol za stěžejní a již v Hejnicích začal připravovat jeho řešení. O podrobnostech budou členové informováni v příslušném čísle Reunionu.

Ve večerních hodinách došlo k vyvrcholení duchovního setkání, ke mši svaté v památné kapli

sv. Františka. Celebroval P. Michal Podzimek, koncebroval a homilii přednesl P. Miloš Raban. Navázal na evangelijní text o vzkříšení Lazara a zdůraznil hluboké duchovní zakotvení našeho Řádu, plynoucí ze zaměření našich předchůdců ve Svaté zemi. Pisatel není schopen věrně přepsat hloubku úvah P. Miloše ani popsat nádhernou atmosféru bohoslužby v historickém, po staletí promodleném prostoru. Jen uvádí, že po přímlovách bailli chev. O. Vanke dekoroval P. Rabana řádovou insignií, kterou jsme mu byli dlužni již od jeho přijetí velmistrem při Mezinárodním Reunionu v Praze. Tak bylo napraveno i to, co jsme sice nezavinili, ale cítili jako svůj dluh.

Po mši sv. pokračovalo jednání, které se zabývalo ještě některými podrobnostmi, ale více se zaměřovalo na naše hluboké ukotvení v tradici a službě. Písemné podklady jednání se staly součástí teprve budovaného archivu Severočeské delegace. Ne jako materiály historické, ale jako materiály pracovní, ze kterých musíme vycházet. Příjemný noční odpočinek jsme strávili v bývalých klášterních celách, nyní zcela moderně, ale s ohledem na tradici vybavených. Bylo by nespravedlivé, kdybych se nezmínil o vzorné péči pracovníků centra a o tradičně výborné kuchyni. Ráno jsme se ještě před snídaní pomodlili breviář v Clam-Gallasovské kapli. V té jsou pochováni prarodiče našeho prvního českého velkopřevora po obnovení v roce 1937, J. J. Karla VI. knížete ze Schwarzenbergu. Po snídani bailliho a mne odvezl P. M. Raban do Liberce, kde v arciděkanství kostele sv. Antonína Velikého sloužil německou mši sv. pro účastníky MS 2009. Náročnou cestu po zledovatělé a zasněžené silnici přes horský hřbet jsme pod ochranou našich nebeských patronů zvládli dobře. Všichni účastníci si odnášíme mnoho krásných zážitků a doufáme, že v příštím roce se opět v Hejnicích sejdem v ještě větším počtu.

(Fotografie ke článku na 3. straně obálky)

Antonín Schauer, KLJ
velitel Severočeské delegace

Jednání Velké rady 19. listopadu 2008

Jednání proběhlo podle plánu jednání Velké rady a bylo řízeno kancléřem chev. Petrem Řehořem. Přítomní v úvodu vzpomněli v modlitbě na nemocnou dámu Věru Šigutovou s prosbou o zlepšení zdravotního stavu.

- ◆ Velká rada se zabývala stavem výběru členských příspěvků. Kancléř poděkoval zejména velitelům komend za téměř 100% splnění tohoto úkolu.
- ◆ Velitel Pražské komendy chev. Kalina přítomné seznámil s akcí „slavnostní umístění praporu PK“ (kostel Nejsvětější trojice dne 11. února 2009).
- ◆ Velitel Severočeské delegace chev. Antonín Schauer pozval i ostatní členy Řádu k duchovní rekolekci v Hejnicích, která se koná 21.- 22. února.
- ◆ Jednání Velké rady se zabývalo plánovanou Velkou generální kapitulou v portugalské Évoře od 27. do 31. května 2009. Podrobný program včetně formuláře „rezervace“ je ke stažení v aktualitách našeho webu. Velkopřevor vyzval členy k maximální možné účasti na generální kapitule. Velitelé komend rozšíří tuto informaci ostatním členům a zájemci nechť se přihlásí kancléři nejpozději do poloviny března. V současné době máme zamluvené pokoje v hotelu, zjišťujeme optimální letenky. Další postup domluví se zájemci bailli a kancléř.
- ◆ Termín pravidelného zasedání Generální kapituly a slavné mše svaté s investiturou je stanoven v letošním roce od 18. do 20. září 2009. O dalších podrobnostech a vývoji bude VR informovat s dostatečným předstihem. Je jistá pravděpodobnost křížení našeho plánovaného termínu s návštěvou Svatého Otce v ČR, pak bychom termín přizpůsobili. Předpokládáme, že pevný termín návštěvy Svatého Otce bude oznámen v brzké době.
- ◆ České velkopřevorství děkuje společnosti Plastmont Bureš, s. r. o. za peněžité dar ve výši 15 000 Kč.

Záznam z jednání Ekonomické skupiny ČVP konané dne 11. února 2009

Ekonomická skupina ČVP je konzultační orgán Velké rady, scházející se na popud velkopřevora. Předběžné jednání skupiny se uskutečnilo 20. září 2008. Úkolem skupiny je navrhnout a podporovat taková opatření, která přispějí k ekonomické aktivitě velkopřevorství. Členy skupiny se mohou stát ti členové ČVP, kteří mohou aktivně přispět svými ekonomickými a podnikatelskými podněty.

- ◆ Kancléř informoval, že na účtu ČVP je v současné době cca 350 000 Kč (od tří členů očekáváme doplatek členského příspěvku v souhrnné výši cca 41 000 Kč). Za poslední dva roky byly všechny akce mírně ziskové nebo alespoň rozpočtově vyrovnané. ČVP nemá žádné historické závazky k mezinárodní pokladně. Členský příspěvek do mezinárodní pokladny za 50 osob bude zaplacen, jakmile obdržíme fakturu.
- ◆ J. E. velkopřevor opakoval svůj dřívější návrh na rozpočet ČVP a zdůraznil, že ČVP potřebuje mít větší podíl příjmů z jiných aktivit, než jsou členské příspěvky. Cílem není zvyšovat zátěž členů formou zvyšování ročních poplatků, ale nalézat alternativní zdroje příjmu. Členové přispívají:
 - roční poplatek
 - přijímací poplatek, povýšení, příp. meritní ocenění
 - administrace osobních erbů
 - dary
- ◆ Je záhodno, aby postulanti, kteří dosud neplatí žádné poplatky, hradili symbolických 1 000 Kč ročně jako příspěvek na Reunion a poštovné pro komunikaci s mezinárodním sekretariátem v souvislosti s jejich přijetím.
- ◆ Cfr. Pavlák připraví kompletní přehled o možnostech darů (individuálně, za zaměstnance) tak, aby od poloviny roku bylo možno realizovat.
- ◆ Cfr. R. Šíma připraví „dárcovskou“ internetovou stránku a prověří možnost dárcovských SMS, případně jiných možností.
- ◆ Chev. Pavel Kavinec informoval, že Lazare Bohemia, s. r. o. je založena, registrována a připravena k předání a aktivizaci. Nutno ustavit jednatele.
- ◆ Ekonomická skupina dále projednala možnost uspořádání Charitativní večere Řádu sv. Lazara – termín stanoven na 19. června 2009, úkoly organizátorům byly rozděleny.

Jednání Velké rady 18. února 2009

Jednání proběhlo podle plánu jednání Velké rady ČVP na základě předem rozeslané pozvánky. Bailli omluvil všechny nepřítomné, kteří se nemohli dostavit z důvodu nemoci nebo sněhové kalamity. Jednání se zabývalo operativními záležitostmi, systémem příspěvků do časopisu Reunion a rozpracovalo podněty vzešlé z jednání Ekonomické skupiny.

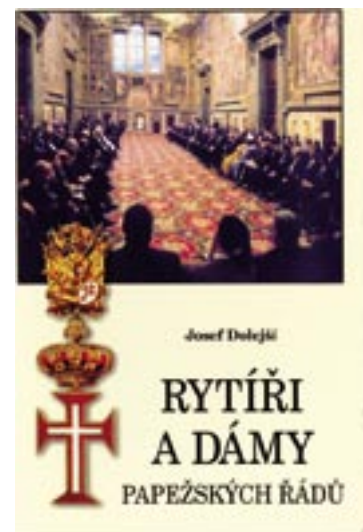
Ondřej F. Vanke, bailli ČVP

Do vaší knihovny

Josef Dolejší: Rytíři a dámy papežských řádů

Agentura Pankrác, s. r. o., Praha 2007

Autor knihy zpracovává téma u nás dosud nedotýkané – a sice udělení pontifickálních rytířských řádů našim občanům od roku 1921 do současnosti. Zabývá se nejprve popisy jednotlivých řádů, udělovaných papežem za mimořádné zásluhy či v souvislosti s diplomatickými misemi, zmiňuje též okolnosti založení jednotlivých řádů a osobnosti dotčených papežů od 19. století do současnosti. Jádrem knihy je charakteristika jednotlivých dekorovaných osob u nás. Vedle těchto charakteristik se autor pokouší též mapovat vztahy mezi ČR a Vatikánem právě skrze osobní přínos jednotlivých osob naší kulturní, politické a diplomatické sféry. Kniha je doplněna množstvím autentických fotografií a dokumentačním materiálem.

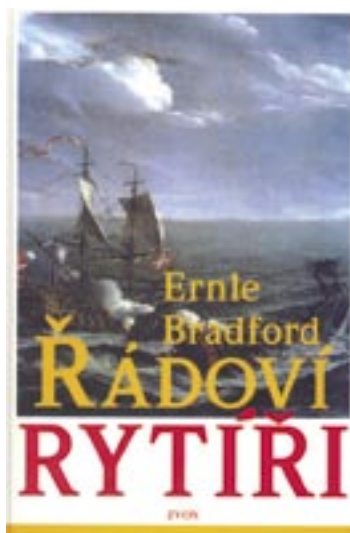


Josef Dolejší: Duch smaragdového kříže

Agentura Pankrác, s. r. o., Praha 2003

Chopit se zbraně na obranu slabých, bezmocných a přesilou tísněných bylo a je pokládáno za základní rytířskou povinnost a ctnost. Bránit ale ty, které už nikdo jiný bránit nechce, protože je všichni označují stejně již za smrti propadlé či za beznadějně neproduktivní a jsoucí společnosti spíše přítěží, bylo a je čestnou výsadou rytířského řádu sv. Lazara Jeruzalémského. Historickou tradicí daná skutečnost, že prvotní rytíři byli za křížových výprav sami malomocní a své poslední síly věnovali právě budování a hájení útulků jejich beznadějně nemocných svěřenců, vytváří precedens pro současné poslání řádu. Novodobí řádoví rytíři v duchu této tradice usilují budovat hospice pro postižené těmi nejzákeřnějšími nemocemi dneška a pomáhají těm, kteří tuto pomoc u nás nejvíce potřebují.

Kniha přináší v přehledu dějiny tohoto řádu od jeho počátků za časů křížových výprav na Předním východě, jeho působení pod ochranou francouzských králů – období jeho skvělé slávy i úpadku. O knize je nutné zmínit se i kriticky. Obsah by se dal myšlenkově rozdělit do tří částí – v první je čtivou formou popsán historický vývoj řádu během křížových výprav. Tato část je napsána svižně, zajímavě a dobře popularizuje historické skutečnosti. Druhá část objektivně popisuje historii řádu v českých zemích až do r. 1948. Zde je možné seznámit se s řadou dosud neznámých historických faktů. Je škoda, že autor nevěnoval žádnou pozornost historické realitě vývoje řádu po r. 1990, resp. 2000 a jednostranným výkladem tak znehodnotil jinak poměrně zdařilé dílo.



Ernle Bradford: Řádoví rytíři

Zvon, české katolické nakladatelství a vydavatelství, s. r. o., Praha 1996

V této kronice, která počíná svůj děj v jednom jeruzalémském špitále, je zobrazen konflikt mezi křesťany a muslimy, jenž trval celá staletí. Ernle Bradford přetvořil příběh do formy klasického thrilleru. Osou příběhu je souboj kříže a půlměsíce. Řád sv. Jana, zabývající se dobročinností, se chopí meče, aby se stal pánem Rhodu, území ve Středozemním moři, jež „vězí jako kost v hrdle islámu“. Pozorného čtenáře zaujmou také osobnosti velmistřů řádu, v jejichž názorech a postojích lze spatřit ducha a charakter středověké Evropy. Ernle Bradford úspěšně spojil svoji dokonalou znalost moře s nadšením pro historii. Vytvořil tak unikátní příběh o rytířích sv. Jana.

Pro členy Řádu sv. Lazara může být publikace zajímavá tím, že popisuje životní osudy bratrů Gérarda a Raymonda du Puy. Fra Gérard byl bullou papeže Pascala II. z roku 1113 ustanoven rektorem špitálů sv. Lazara i sv. Jana v Jeruzalémě. Svou funkci zastával do roku 1120. Jeho nástupcem se stal Fra Raymond du Puy, který byl v letech 1120 – 1158/60 v čele Řádu sv. Jana a zároveň v letech 1157 – 1160 vykonával funkci velmistra Řádu sv. Lazara.

Miroslav Pavlák, BLJ

NÁVŠTĚVA V HOŘE SV. KATEŘINY

Jako každoročně tak i koncem prosince loňského roku jsme se vydali na Vánoční besídku do Dětského domova v Hoře sv. Kateřiny v Krušných horách. Již loni tam chev. Kavinek dovezl sněžný skútr. Ten se ovšem záhy podařilo rozbit, po sehnání součástek snad bude opraven. Tohoto roku chev. Kavinek obstaral normální nový skútr, který dětem věnoval. Teprve dodatečně jsem zjistil, že je Dětský domov vrací a chev. Kavinek poskytne peněžitý dar 20 000 Kč jako protihodnotu. Nemají prý pro skútr uplatnění.

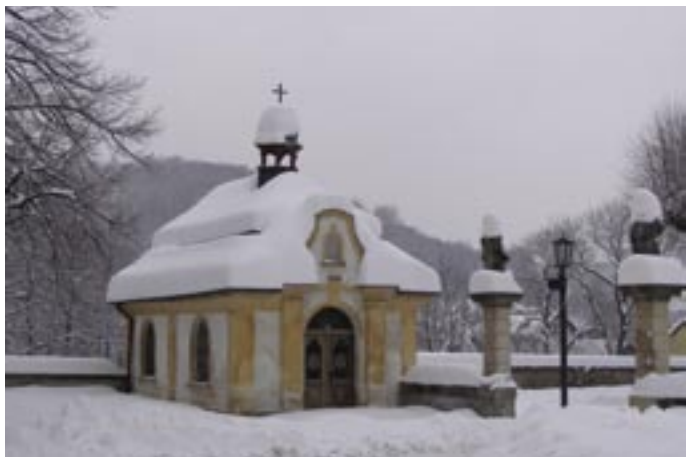
Vyjeli jsme z Prahy odpoledne ve špičce terénním vozem Pavla Kavinka, plným beden se šatstvem a sladkostmi, za vozem pak přivěs se skútre. Spoujezdci byli chev. Vladimír Stibor a cfr. Vladimír Haninger. Besídku zahájila paní ředitelka Řebíková v sále jídelny. Děti si připravily krásné pásmo s vánočními zpěvy, navíc zazpíval i smíšený sbor z okolí. Jedna dívka a starší chlapec se ve zpěvu budou dále zdokonalovat, další chovanec bude studovat vysokou školu. Z našeho řádu byla přítomna i csr. Ivana Hejčová, která předtím zajistila mikulášskou nadílku začátkem prosince. I na tuto slavnost přispěl náš řád. Přítomni byli i hosté a sponzoři. Zvláště pan ředitel obchodního domu Centrum – zajistil projekt Strom splněných přání. Děti zavěšovaly přáníčka na strom a sponzoři jim přání vyplnili. Darovali věci mnohdy velmi cenné.

Děti už byly celé nedočkávané a začala nadílka po rodinách s tetami a dvěma strýci. Celkem letos mají čtyři skupiny s 33 dětmi. Rodiny jsou koedukované, děti od dvou do osmnácti let. Výzdoba místností byla pečlivá a krásná, všude čisto, děti vystrojené a hodné. Jejich radost byla dojemná, protože se vlastně vyplnila všechna jejich přání. Při debatě s hosty jsem zjistil, že toto zařízení je v celém okolí vyhlášené a příkladně vedené. Mnohem horší je podobné zařízení v Mostě.

Zbývá ještě poděkovat paní ředitelce, personálu, Ivaně Hejčové a Pavlu Kavinkovi, kteří rádi tomuto Dětskému domovu pomáhají. Kež Bůh žehná jejich dobré a záslužné práci. Na shledanou za rok, hlavně ve zdraví, s dětmi i všemi dobrými lidmi kolem Hory sv. Kateřiny.

Vladimír Jan Nep. Stibor, špitálník ČVP

SEVEROČESKÁ DELEGACE V HEJNICÍCH



Praha 12.12.2008

Milí přátelé v Kristu, vážený pane velkopřevore J.E. Jane hr. Dobrzemský z Dobrozenic,
členové Velké rady Českého velkopřevorství,

srdečně Vás zdravíme v tomto adventním čase a děkujeme za milé pozvání na oslavy svátku Vašeho řádového patrona Sv. Lazara Jeruzalémského. Bohužel se nemůžeme zúčastnit Vašeho slavnostního oběda a dalšího připraveného programu, neboť nás váží naše povinnosti jinde. Prosíme proto o omluvu.

Chceme však využít této příležitosti k tomu, abychom Vám – Vojenskému a špitálnímu řádu sv. Lazara Jeruzalémského poblahopřály k Vaší Bohamilé činnosti. Zvláště chceme vzpomenout pana Petra Řehoře, který zasponzoroval III. ročník Setkání křesťanských zdravotníků (31.5.2008 v NMSKB Praha, Vlašská 36). Ve vlastní režii připravil, graficky upravil a nechal vytisknout informační brožuru tohoto setkání. Měla skutečně profesionální úroveň a významným způsobem přispěla k propagaci křesťanských hodnot ve zdravotnictví. Tématem letošního setkání bylo **ÚTĚCHA A NADĚJE**. Setkání křesťanských zdravotníků garantovala Lékařská komora Praha 1 (lékaři dostali 2 kredity za účast) i Česká asociace sester (zdravotní sestry dostaly 3 kredity za účast). Útěcha a naděje zazněly z pohledu psychologie, teologie a obecné lidské zkušenosti se specifickým zřetelem na oblast péče o nemocné. Přednášejícími byli: PhLic. Kateřina Lachmanová, Th.D., fr. Marek Drábek, O.Praem, P. Doc. Ing. Mgr. Aleš Opatrný, Th.D., Mgr. Jiří Černý a naše sestry S. M. Mirjana a S. M. Maxmiliána. Zúčastnilo se ho na 300 zdravotníků z celé ČR. Dle reakcí a zpětné vazby účastníků, mělo toto Setkání KZ dobrou úroveň. Věříme, že i přispělo k lepšímu uchopení útěchy a naděje těm, kteří slouží nemocným na různých místech a v různých profesích. Pan Bůh Vám zaplatí.

Bliží se vánoční svátky a naše blahopřání bychom chtěly uvést slovy z listu sv. Pavla Titovi „Projevila se Boží добрota, která přináší spásu všem lidem“ (Tit 2,11). Přijměme, prosím, toto Boží Slovo, které nám svatý Pavel ve svém jubilejním roce zvěstuje, abychom i o letošních Vánocích i v příštím roce poznali a zakusili jak dobrý je Bůh.

To Vám ze srdce přejeme a vyprošujeme



S. M. Bohuslava Kuřačková
S. M. Bohuslava Kuřačková
generální představená

Príspevky do ďalšieho čísla Reunionu zasíľajte na e-mailovou adresu
reunion.cvp@seznam.cz

Uzavěrka ďalšieho čísla je 21. 4. 2009

REUNION

Vydává Vojenský a špitální řád svatého Lazara Jeruzalémského – Bohemia. Vychází šestkrát ročně.

Adresa redakce: Karlova 28, Praha 1

Šéfredaktor: Petr J. Řehoř, KLJ

Grafická úprava a sazba: Daniel Vojtíšek @ DanielPhoto

Produkce: Černošická investiční, s. r. o.

Tisk: Agentura Hoza Q

www.oslj.org, www.oslj.cz

kontakt cvp.rslj@seznam.cz

ISSN 1214-7443